

3) Czy dla odpowiedzi na pytanie drugie ma znaczenie okoliczność, czy wnioskodawcą jest spółka czy osoba prywatna?

(¹) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016 L 119 s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 6 grudnia 2022 r. – Slovenské Energetické Strojárne A.S./Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Sprawa C-746/22)

(2023/C 63/30)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Slovenské Energetické Strojárne A.S.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 23 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/9/WE określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (¹) (zwanej dalej „dyrektywą 2008/9”) należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy – w szczególności § 124 ust. 3 az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (ustawy CLI z 2017 r. ustanawiającej przepisy dotyczące administracji podatkowej, zwana dalej „ustawą o administracji podatkowej”) – który dla celów oceny wniosków o zwrot podatku od wartości dodanej na podstawie dyrektywy 2006/112/WE Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (²) (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) nie zezwala na etapie postępowania odwoławczego na przedstawienie nowych okoliczności faktycznych ani na powołanie nowych dowodów, o których wnioskodawca wiedział przed wydaniem decyzji w pierwszej instancji, ale których nie przedstawił pomimo wezwania organu podatkowego, lub też nie powołał, powodując w ten sposób ograniczenie materialne wykraczające poza wymogi formalne i wymogi w zakresie terminów określone w dyrektywie 2008/9, jest zgodny z wymogami dyrektywy 2008/9 dotyczącymi odwołań?
- 2) Czy odpowiedź twierdząca na pytanie pierwsze oznacza, że termin miesiąca określony w art. 20 ust. 2 dyrektywy 2008/9 należy uznać za zawity? Czy jest to zgodne z zasadą prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu wynikającą z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „KPPUE”), a także z art. 167, 169, 170 i 171 ust. 1 dyrektywy VAT i podstawowymi zasadami neutralności podatkowej, skuteczności i proporcjonalności wypracowanymi przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej?
- 3) Czy art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/9 dotyczący odrzucenia w całości lub w części wniosku o zwrot należy interpretować w ten sposób, że jest z nim zgodny przepis krajowy – w szczególności § 49 ust. 1 lit. b) ustawy o administracji podatkowej – na mocy którego organ podatkowy umarza postępowanie w przypadku, gdy składający wniosek podatnik nie spełnia żądania organu ani wbrew obowiązкови nie usuwa braków, a wobec tego nie ma możliwości dokonania oceny wniosku bez kontynuowania prowadzenia postępowania z urzędu?

(¹) Dz.U. 2008, L 44, s. 23.

(²) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.